

Paard & Sport

13e jaargang NUMMER 1 14 januari 2006

Paard & Sport is het officiële orgaan van de Koninklijke Nederlandse Hippische Sportfederatie

Bijzondere ervaring in de woestijn

Nog voor Sinterklaas vertrokken drie jeugdige endurance amazones naar Bahrein om zich voor te bereiden op het Wereldkampioenschap junioren en young riders dat op 17 december verreden werd. Caro de Boer (18 jaar) met Candor en Jarmila Lakeman (16 jaar) met Czarownica, reden nog nooit eerder op een kampioenschap. Carmen Römer (20 jaar) met Fadilah deed al aan vijf kampioenschappen mee en was de ervaren schakel in dit trio. In de laatste Paard & Sport van 2005 vermeldden we in het kort de uitslag van het WK. In dit nummer is het tijd voor de ervaringen van de amazones.

Pas vijf maanden voor het WK reed Jarmila voor het eerst op Czarownica (ofwel Nikee), het paard waarmee zij met succes deze 120 kilometer door de woestijn uitreed: "Ik reed Nefisa du Camard van Marly van Ditzhuyzen, maar die raakte geblesseerd halverwege het seizoen. Marly bood me aan Nikee te rijden en hoewel we even aan elkaar moesten wennen, ging dat erg goed. Ik was niet zenuwachtig voor de wedstrijd. Pas na de finish besefte ik dat ik een WK gereden had. In de twee weken voor het WK reden we elke ochtend in de woestijn en 's middags stapten we de paarden aan de hand of onder het zadel. Zo net voor de wedstrijd bouw je de conditie niet meer op, het gaat dan meer om onderhoudswerk.

Thuis heb ik Nikee wel anders gereden. Ik ben haar meer op hardere bodem gaan trainen en met een hartslagmeter. Ook namen we haar temperatuur regelmatig op en hielden we bij wanneer en wat ze dronk tijdens een training. Daardoor hadden we goede basiswaarden, die je kon vergelijken met haar gedrag tijdens de wedstrijd. De nacht voor de wedstrijd heb ik prima geslapen en ben ik om 3.00 uur opgestaan. Rond 5.00 uur was het dan zover: de start. Nikee was behoorlijk fel, daarom ben ik bewust achter de groep gestart. Doordat het nog donker was, zag ze geen andere paarden waar ze achteraan wilde. Toch had ik de eerste twee ronden mijn handen vol. Daarna ontspande Nikee meer en kon ik mijn eigen

tempo rijden. Aan het einde van de wedstrijd was het nog best spannend, omdat Nikee de laatste ronde te weinig had gedronken. Gelukkig dronk ze zodra we bij de finish waren en kregen we groen licht van de veterinair. Wat me vooral is bijgebleven van dat moment is de opluchting. Ik had kort daarvoor gehoord dat het paard van Carmen was afgekeurd bij de nakeuring en ik leefde erg met haar mee. Ik heb het WK als een geweldige ervaring beleefd. In de woestijn heb ik veel geleerd, van de andere teamleden en ook van onze begeleiders. Hoe het volgende seizoen er uit zal zien, weet ik nog niet precies. Marly gaat Nikee waarschijnlijk zelf rijden, ik richt me op de jonge paarden."

Spanning

Voor wie het WK wel de nodige spanning opleverde, was Caro de Boer, dochter van de bekende enduranceruiters, Gert Jan en Monique de Boer. Tot kort voor het WK leek het dat zowel Caro als haar jongere zus Yara zich voor het WK geselecteerd hadden. Pas enkele weken voor vertrek kwam het nieuws

Foto: Guido Adam

Caro de Boer en Jarmila Lakeman tijdens hun tocht door de woestijn

Ben Houtman

Carmen Römer verzorgt Fadilah, samen met haar groomers, waaronder haar vader Lei Römer.

dat Yara één kilometer te weinig gereden had om aan de selectie-eisen te voldoen. Toch was zij erbij in Bahrein: "Natuurlijk was de teleurstelling groot, maar Yara ging mee naar Bahrein voor mij. Samen met mijn vriend heeft zij mij en Candor al die weken begeleid", vertelt Caro. "Ik had me voorbereid op een zware wedstrijd. Je weet niet wat je moet verwachten en dat zorgt voor spanning. Ik vond het bijvoorbeeld heel spannend dat de paarden per vliegtuig vervoerd werden, dat was voor Candor de eerste keer. Gelukkig hield hij zich super en kwam hij fit aan in Bahrein. We hadden een heel goed begeleidingsteam, met een goede veterinaire en fysiotherapeut. Als er iets was met Candor, kon ik altijd bij hen terecht. Ook onderling met de ruiters was er een erg goede band. Carmen heeft ons veel tips gegeven. Tijdens de wedstrijd was Candor erg heet en sterk, gelukkig werd dat later beter. Hij heeft geen enkel dipje gehad. Toch vind ik elke keer de keuring bij de vetgate erg spannend. Een paard kan nog zo goed aanvoelen, zij beslissen of je verder mag. Gelukkig doorstond Candor de keuringen met glans, ik ben dan ook hartstikke trots op hem. Achteraf besepte ik pas goed dat ik een WK gereden heb en hoe bijzonder dat is. Ik ben heel blij dat ik deze ervaring heb kunnen opdoen."

Gevoelige hoefballen

Carmen Römer had zich een heel ander doel gesteld dan Caro en Jarmila. "Ik weet dat Fadilah talent heeft en bovendien heb ik al vaker in de woestijn gereden, daarom had ik de lat hoog gelegd. Ik wilde eindigen bij de beste twintig." In dat streven slaagde Carmen uitstekend. Fadilah liep prima en ondanks een val aan het begin van de route, finishten ze als twintigste. Maar tot grote teleurstelling

besloten de drie veterinairen Fadilah bij de eindkeuring alsnog af te keuren vanwege een onregelmatigheid in haar lopen. "In de loop van de wedstrijd was Fadilah erg gevoelig op haar hoefballen. Naar ons idee kwam dat door het zooltje in het hoefijzer. Doordat Fadilah ver doorveert, raakten haar hoefballen steeds de bodem. Bij mijn andere paard, Joker R, heb ik ook met dit type zooltjes gereden, dat was geen enkel probleem. Waarschijnlijk omdat hij steiler op zijn hoeven staat dan Fadilah. Bij de laatste vetgate kreeg ik een aanmerking op haar gevoelige voeten, maar we mochten verder. Daarom had ik absoluut niet verwacht dat ik bij de eindkeuring alsnog afgekeurd zou worden. Fadilah liep niet kreupel, slechts bij een enkel pasje, tijdens het afremmen, zag je een lichte onregelmatigheid. De juryleden waren verdeeld in hun mening over Fadilah, maar helaas had ik pech. Natuurlijk is dan de teleurstelling groot, maar in deze sport weet je dat dat soort dingen kunnen gebeuren. Zeker als je meer risicovol gereden hebt. Wat het WK mij wel opgeleverd heeft, is dat ik nu weet hoe goed Fadilah is. Als je zag hoe makkelijk zij zich plaatste bij de beste twintig van de wereld, dan weet ik zeker dat ik normaal gesproken in 2006 tijdens de Wereldruiterspelen in Aken een goede kans maak op een plaats hoog in het klassement. Na Bahrein heeft Fadilah kort rust gehad, nu ben ik haar aan het aftrainen. Begin volgend jaar pakken we de training weer op, richting het NK dat in mei gehouden wordt."

Susanne Nieuwenbroek

Candor van Caro de Boer had tijdens de wedstrijd geen enkele dip